

ordnede Autoritet, er nødt til, saavidt jeg opfatter Loven, at tage Bygningsafgift, selv om der intet andet Erhverv drives i Huset end et saadant lille, som jeg før omtalte, og selv om det muligvis kun er en mindre Del af en Næringsvei. Det er jo bekendt, at Tilsynet med Bygningsafgiften føres af to Autoriteter; den ene er Retsbetjenten, og den anden er Sogneraadet og Branddirektøren. Det, at Retsbetjentene begyndte at tage sig deraf, stete ved den Ordning, som Cirkulæret af 28de Januar 1861 indførte. Der var nemlig en Branddirektor i Kjøbenhavns Amt, som søgte Finansministeriet om at vedblive at føre Tilsynet med Bygningsvæsenet; Ministeriet forhandlede i den Anledning med Justitsministeren, om denne ikke kunde finde det passende, at overhovedet Landets Branddirektører førte dette Tilsyn. Justitsministeren havde Intet derimod; han mente endogsaa, at dette kunde være ønskeligt, da Branddirektørerne alligevel skulde vedblive at gøre Reiser og foretage Opmaalinger. Dette stod saa hen; i alt Fald kom der ikke noget nyt Cirkulære før den 8de Februar 1864, hvorved det paalagdes Branddirektørerne at foretage Opmaalinger og inden Slutningen af hvert Aars Januar og Juni Maaneder at gøre Indberetning til vedkommende Retsbetjente, hvorhos disse saa skulde give Indberetning til Branddirektørerne om, hvormange der havde løst Næringsbevis, og hos hvilke der skulde foretages Opmaalinger til Bygningsafgift, ligesom det ogsaa blev paalagt Retsbetjentene at føre Bog over Af- og Tilgange med Hensyn til Næringsbeviser, over Flytningerne, at give en nøiagtig Angivelse af, hvem der boede i Bygningerne, Bygningens Matrikulnummer, Mandens Navn, osv., og det blev, som sagt, paalagt Retsbetjentene at opgive dette hvert Aar inden Slutningen af Januar og Juli Maaneder. Ifkedestomindre tror jeg, at det er Administrationens Feil, at der — det er Alle vitteligt — er mange af dem, der drive den saakaldte hundne Næring, som endnu ikke ere satte i Skat; der kunde være Tvivl om — det skal jeg siden komme til — hvorvidt det overhovedet er rigtigt, at de blive satte i Skat, men at Saamange, som skulde med, gaa fri,

er mindre korrekt, og Feilen ligger her hos en mindre fuldkommen Administration og bør kunne rettes af denne. Med Hensyn til det, jeg nu nærmest vil henlede Thingets Opmærksomhed paa, da skal jeg anføre, at det i Næringsloven af 29de December 1857 § 16 hedder: „Ingen skal kunne drages til Ansvar for det under Haandværks- og Fabrikdrift henhørende Arbejde, som han enten selv eller ved Hustruens og Børns Hjælp udfører“. Nu er der en Retsbetjent, der i 1862 henvendte sig med et Andragende til Amtmanden med Spørgsmaal om, hvorvidt Saadanne fremdeles ere fri. Amtmanden henvender sig til Ministeren, og Ministeren svarer tilbage, at de naturligvis ikke ubetinget kunne siges at være fri. Det skulde kun fastholdes, at forsaavidt de vedbleve at bo i samme Bygning, beholdt de Friheden. Altsaa, som sagt, jeg tror, det er fuldkomment lovmæssigt, naar der svares: Naar de vedblive at bebo samme Bygning, saa ere de fri. Saaledes gif det indtil 20de Oktober 1868, da kom det berømte — eller om man vil berhyggede. — Cirkulære, som nærmere skulde ordne Forholdet, og efter det kom de til at svare Skat, som dreve den saakaldte fri Næring. Dette Cirkulære er noget ufuldkomment, og det har gjort de bestaaende Love endnu værre og mere utaalelige, end de ellers vilde være. Det bestemmer i Korthed Følgende. Det siger, at Amtmanden skal paalægge vedkommende Sogneraad at gøre en lignende Anmeldelse til Branddirektøren, som alene Retsbetjentene give for de hundne Næringsveies Vedkommende, og at de skulde indgives i Slutningen af hver Januar og hver Juli Maaned, førstegang i November Maaned 1868 og anden Gang i Juli Maaned 1869; men der gives ingen nærmere Bestemmelse om, hvad der overhovedet er fri Næring. Jeg tror forøvrigt, at det er meget tvivlsomt, om Ministeriet er berettiget til at give Sogneraadet dette Paalæg. Der siges, at det er givet i Genhold til Landkommunallovens § 30, men denne Paragraf indeholder Intet om, at slikt Paabud kan gives. Saameget er ibetmindste Tilfældet, at jeg ved Gjennemlæsning idag fik et umiskjendeligt Indtryk deraf, og dette er ogsaa fremhævet i det andet Thing